

# РЕШЕНИЕ

№ 22794

гр. София, 08.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав**, в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калинка Илиева**

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5977** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „НИКОЛА 2013“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – № ФК-С3000-0475744/20.05.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 30 дни.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като противоречи на материалния закон, както и в противоречие с принципа на съразмерност по смисъла на чл. 6 АПК. С така определен срок от 30 дни се твърди, че неоправдано се засяга неговата правната сфера като се игнорира целта на закона. Нещо повече – биха били нанесени щети на фиска доколкото със затварянето на обекта би се стигнало до негенериране на приходи. В обекта има монтирано фискално устройство, чрез което органите по приходите биха могли да контролират отчетността на обекта, без да се налага затваряне от 30 дни. Работодателят е предприел всички действия по инструктиране на служителите във връзка с издаване на касови бонове, отчитане на средства и работа с фискалното устройство, както и отчитане на

оборотите на дружеството.

Твърди, че заповедта е и немотивирана – липсват мотиви защо е избран максималния 30-дневен срок. Позоваването само на данните и на друго идентично нарушение не се приравнява на липса на мотиви. Твърдението за повторност не освобождава от задължението за мотиви. Липсва и посочване за вида и начина на организиране на отчетността.

В писмените бележки поддържа изложеното. Твърди, че от показанията на свидетеля Й. се установяват неговите твърдения, а именно, че е създадена необходимата организация, с възложена отговорност за издаване на касови бонове; предприети са дисциплинарни мерки по отношение на процесното неиздаване на касов бон. Претендира разноски съобразно списък.

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С. оспорва жалбата. Моли да се потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Установяват се процесните нарушения, като с тях жалбоподателят е нанесъл вреда на държавния интерес. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претенцията за възнаграждение на жалбоподателя.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните факти:

С обжалваната заповед № ФК- С3000-0475744/20.05.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него – бърза закуска „Сръбско място“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, за срок от 30 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 3ЗДДС. Органът е приел за установено, че на 16.03.2024 г., при извършване на данъчно-осигурителна проверка на търговския обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС, е извършена контролна покупка, при легитимация на инспектори по приходите, на 1 бр. плескавица за 9,60 лв. и гарнитура картофи – 2,10 лв., общо – 11,70 лв. като не е издаден фискален бон от инсталираното фискално устройство. Покупката е заплатена в брой и е приета от Д. С. – готвач, за сметка на заведението. Сумата не е отразена като регистрирана чрез издаване на касова бележка. В този смисъл е издаденият на същата дата протокол за извършена проверка - № 0475744.

По делото е разпитан св. С. Й., готвач и заместник на управителя на жалбоподателя, от показанията на която се установява, че на датата на проверката управителят не е присъствал и свидетелят е имал задължение да издава касови бележки. В момента когато обаче проверяващите извършили покупката, той бил до тоалетната, именно поради което на проверяващите не е бил издаден фискален бон, а само предадено поръчаното. Момчето, което работило на скарата, нямало нищо общо с това

задължение. Бързал, за да обслужи клиентите, тичал наляво-надясно и в бързината не е издал касовата бележка. След като се легитимирали свидетелят опитал да съдейства колкото може, извикали и управителя. Твърди, че колегата Д. е приел парите от покупката, а този ден свидетелят е отговорял за издаването на касовите бележки.

Предвид така установеното съдът намира, че следва да се направи извод от събраните доказателства, че по категоричен начин се установява неиздаване от страна на търговеца на касова бележка, за покупката на описаните по-горе стоки. Настоящият състав намира, че конкретните причини за неиздаването ѝ, както и обстоятелствата, при които е станала покупката, не променят факта на неиздаването на бележката, което търговецът е следвало да стори. Същевременно счита, че при преценка на показанията на разпитания свидетел следва да се има предвид това, че е служител на жалбоподателя и поради това – зависим до определена степен от него и съответно – заинтересован. На следващо място, неговите показания следва да се съпоставят с установеното от неоспорения от жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение от 12.4.2024 г., видно от който се установява, че е констатирано, че дневният оборот към момента на проверката е от 572,90 лв., а фактическата наличност, съгласно изготвените описи в касата – 835,80 лв. Налице е въвеждане в касата в размер на 262,90 лв. На 13.6.2023 г. е издадено за същото нарушение наказателно постановление, като му е наложена имуществена санкция от 1000 лв. Не се установява дали постановлението е влязло в сила.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу него е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Със заповед № ЗЦУ–ОПР-1148/25.8.2020 г., директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Ето защо съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административно производствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта.

Съгласно чл. 186, ал. 1, б. "а" ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената норма императивно обвързва органите по приходите със задължение да прилагат процесната ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

В конкретния случай се установява, видно от протокола за извършена проверка, че в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, е установено неиздаване на фискален бон, при работещо фискално устройство. Посочените констатации имат обвързваща материална доказателствена сила, на основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК и доколкото не е поискано и установено от жалбоподателя /чийто е доказателствената тежест за опровергаване на тези документи/, събиране на доказателства в подкрепа на твърденията му за неистинност на отразената фактическа обстановка. Настоящият състав намира, че така установената фактическа обстановка не може да бъде опровергана от показанията на разпитания свидетел на изложените по-горе съображения.

Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай е посочено, че нарушението е при условията на повторност и системност. Въпреки, че е наясно с конкретните изисквания. Посочено е, че срокът на наложената мярка е съразмерен на извършеното, както и с цел превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане дейността от търговеца. Създадената организация в търговския обект не е довела до изпълнение на закона.

Съдът, като взе предвид гореизложените мотиви, намира че не са достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност. В процесния случай, мотивите относно продължителността на срока са бланкетни и не се базират на конкретни факти /с изключение на факта на повторност и системност/; не са съотнесени към конкретния случай, именно за който не се сочи защо точно максималният, 30-дневен срок, би постигнал целите на наложената принуда. Дадена е единствено оценъчна квалификация – „ преустановяване на лошите практики в обекта“; не може да се направи извод по какъв начин биха се постигнали целите на налагане на ПАМ за 30 дни именно в процесния обект.

Видно от изложените в заповедта мотиви, мярката цели да постигне промяна в начина на извършване дейността в конкретния търговски обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният - недопускане вреда за фиска. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като нормата на чл. 22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителна административна мярка „запечатване на обект“ е насочена именно към постигане на такава цел.

Същевременно обаче, 30-дневният срок, предвид констатацията за наличие на работещо фискално устройство и за това, че търговецът упражнява търговска дейност, съдът намира за несъразмерно дълъг. Счита, че този срок да бъде намален на 5-дневен, /като се има предвид и констатацията за повторност, както и предвид цитираните в процесната ПАМ влезли в сила НП, която констатация на факти, предвид официалното им удостоверяване съдът следва да приеме за достоверно/.

Посоченият срок настоящият състав намира за достатъчен за предприемане на съответните действия по организиране отчитането – в процесния случай обучение на персонала за своевременно издаване на касови бележки. С определянето на по-голям срок – 30-дневен, би се стигнало до несправедливо, несъразмерно вмешателство в правната сфера на жалбоподателя, както и до несъответствие с целите, за които е наложена ПАМ.

По разноските.

Жалбоподателят претендира заплащане на сумата от 50 лв. за държавна такса и 1560 лв. – за адвокатско възнаграждение, като са представени доказателства /платежни

нареждания за плащането им/. Настоящият състав намира възражението за прекомерност за основателно. Делото е със значително ниска фактическа и правна сложност. На него е проведено само едно съдебно заседание, за защитата на жалбоподателя не са били необходими значителни процесуални усилия. Ето защо настоящият състав намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде определено съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения до сумата от 1000 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ТД на НАП С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в размер, установен в нормата на чл. 24 /ДВ бр. 74 от 1.10.2021 г/ от Наредбата за заплащането на правната помощ – от 100 до 240 лева. При определяне на размера на възнаграждението следва да се има предвид и това, че последното не е актуализирано от 1.10.2021 г., а адвокатските възнаграждения са такива от бр. 88 от 2022 г. Следва да се има предвид и това, че за един и същ труд са предвидени различни, в пъти различаващи се минимални възнаграждения, което поставя в неравностойно положение защитата на двете страни.

Предвид изложеното и доколкото настоящото дело не е с оценяем интерес, както и предвид частичната основателност на жалбата, следва да се приеме, че насрещните вземания за възнаграждение се компенсират взаимно и такива не следва да се присъждат.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 64 състав

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „НИКОЛА 2013“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – № ФК-С3000-0475744/20.05.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 30 дни, в частта относно 25 – дневния срок, като

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НИКОЛА 2013“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – № ФК-С3000-0475744/20.05.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 30 дни, за 5 – дневен срок.

ОТХВЪРЛЯ исканията на „НИКОЛА 2013“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и на началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С.

за присъждане на разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомлението.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с препис за връчване на противната страна, както и доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. при неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.